

Kardeşlik Hikayesi

İçeriği Yazan: [edmunddante](#) [1] Zaman: Pzt, 21/06/2010 - 00:05

Yazar: Fatma Özkaya

Birbirimizi dinlemeyi bıraktık. Artık hep kendi acılarımızdan bahsediyor, kendi üzüntülerimizi dile getiriyoruz. Bize en yakın olanlar bile artık çok uzak. Aramızda bir tarih kitabı kadar uzaklık olduğu halde artık birbirimize yalnızca tarih kitaplarının kanlı sayfaları kadar yakınız.

Daha düne kadar **millet-i sadıka** dediğimiz Ermenilerle nasıl bu hale geldik? Biz

kendini bu kadar kolay unutabilecek bir millet miydik? Sevgilerimiz, hüzünlerimiz, yalnızlıklarımız bu kadar ucuz muydu? Bu hallere nasıl geldik?

1915 ve 1918 Ermeni ve Türk halkları için iki önemli tarih. Bu yıllardan sonra ne komşularımız kaldı geriye ne de kardeşlerimiz. Sadece kendilerini düşman belleyen iki halk kaldı ortada. Şimdi sizlere bir hikaye anlatmaya çalışacağım. Bu hikayenin bize kim olduğumuzu hatırlatmasını istiyorum. Benliklerimizdeki Maraş Katliamı, Madımak Otelı yangını gibi olayları bir anlık silsin bu hikaye. Hoşgörümüz tarafından terk edilişimizin acısını bir nebze olsun dindirsin...

1915 yılı Anadolu'da yaşayan Osmanlı halkı için bir milat olmuştur. Doğu'da baş gösteren savaş, isyanlar ve ardından tehcir kararı... Felaket yavaş yavaş Batıya doğru yönelmişti. Bu yıllarda Kayseri yaşayan Hacı Hilmi Efendi bölgesinde sevilen ve sayılan bir halı tüccarıydı. Kırsala renk renk ipler götürüp, bu ipleri evlere özenle dağıtır ve birkaç ay sonra gelip halıları evlerden temin ederdi. Onun bulunduğu yerde kadılar danışmak saygısızlık sayılırdı. Türk, Rum, Ermeni ayırt etmeden herkese karşı adil davranırdı.

Hacı Hilmi Efendi de herkes gibi yaşananlardan büyük üzüntü duyuyordu. Bir gün Nizeli Kirkor Efendi'nin dükkanına gelip ona: *"Yıllardır ben de, bütün köy halkı da senin sayende ekmek yiyoruz, çocuklarımızı senin sayende okula gönderiyoruz; babamız yerine koyduk seni... Bize bir akıl ver gözünü seveyim.*

Önceleri uzaklarda oluyordu bu işler, buralara uğramaz diyorduk; ama gele gele Maraş'a kadar geldi. Hiç şüphelen olmasın yarın öbür gün sıra bize de gelecek. Sen akıl bir adamsın. Bir çare bul bize kurbanın olayım."(1) dedi.

Bu sözler üzerine Hacı Hilmi Efendi daha fazla olaylara seyirci kalamayacağına karar verdi ve Kayseri milletvekilleri Garabet Tomayan Efendi ve Mustafa Şeref Efendiye giderek: *"İstanbul'a yüklü bir miktarda satışım var. Demiryolu idaresinden her zaman bir vagon kiralayıp yükümü rahatça gönderebiliyorum; ama şimdi yüklü bir sipariş aldım malım da hazırdır. Acaba bir defaya mahsus olmak üzere bedeli mukabili beş adet vagon bulunulması için bendenize müzahir olur musunuz?"* (2) dedi.

Bunun üzerine milletvekillerinin de desteğiyle vagonlar tahsis edildi. Üç gün sonra tüm hazırlıklar tamamlanmıştı. 80 Ermeni ailesi Çınarlı Meydanında buluştular. Geride bırakacakları Türk komşularıyla vedalaştıktan sonra tren istasyonuna doğru yola koyuldular. Beş vagona 30-40 kişi kadar bindirildiler. Hacı Hilmi Efendi her vagona akrabalarından silahlı bir kişi bindirdi. İlk vagona kendi geçti ve Haydarpaşa'ya kadar yolcuların başından ayrılmadı. Haydarpaşa'ya indiklerinde yolcular teker teker Hacı Hilmi Efendi'nin elini öptü. Daha sonra da kimi teyzesinin Şehremini'deki evini aramak, kimi Kadıköy'deki halasına gitmek, kimi de Kınalıada vapurunun kalkacağı iskeleyi bulmak için bir taş düşmüş kuş sürüsü gibi dört bir yana dağıldılar. (3)

Bu hikaye o günden beri hiç kimsenin ağzına alınmamıştır. Yalnızca Mehmet Kaşif Efendi (Hacı Hilmi Efendi'nin evladı gibi sevdiği yeğeni; aynı zamanda vagona görevli silahlılardan da biridir) 10 yaşındaki oğlu Mustafa'ya anlatmış birkaç hafta sonrada vefat etmiştir. (4)

Hikayelerdir bizleri yaşatan. Hikayeler can verir insanlara. Onlar bize anlam verirler. Onlar bizi ayırır Batı'dan. Onlar bize Orta Doğululuğumuzu hatırlatır. Dışarıdan birinin bir Batılı'nın göremeyeceği, anlayamayacağı bir şeydir bu. Onlar sadece hikayelerimizi pazarlar. Bizse hikayelerimizi kalbimizde büyütürüz. Doğar doğmaz

bir çocuğumuz olur bizim. Tarihin sırtımıza yükledikleriyle önümüze konanlarla besleriz onu. Acılarımızı giydirir. Terk edilmişliklerimizle öpüp saklarız onu...

Hikayelerimizin kıymetini bilelim...

Fatma ÖZKAYA

iletisim@PolitikaDergisi.com

(1) Bütün Dünya-Başkent Üniversitesi Kültür Yayını; "Kayseri'nin 93 yıllık büyük sırrı: 80 Ermeni aile yük vagonlarıyla kaçırıldı" başlıklı haber; 1 Nisan 2009; sayfa 37

(2) Bütün Dünya-Başkent Üniversitesi Kültür Yayını; "Kayseri'nin 93 yıllık büyük sırrı: 80 Ermeni aile yük vagonlarıyla kaçırıldı" başlıklı haber; 1 Nisan 2009; sayfa 38

(3) Bütün Dünya-Başkent Üniversitesi Kültür Yayını; "Kayseri'nin 93 yıllık büyük sırrı: 80 Ermeni aile yük vagonlarıyla kaçırıldı" başlıklı haber; 1 Nisan 2009; sayfa 40 -Bu cümle orijinalliğinden dolayı dergiden aynen alınmıştır-

(4) Bütün Dünya-Başkent Üniversitesi Kültür Yayını; "Kayseri'nin 93 yıllık büyük sırrı: 80 Ermeni aile yük vagonlarıyla kaçırıldı" başlıklı haber; 1 Nisan 2009; sayfa 41

Yorumlar

Sayın Fatma Özkaya'nın 'Kardeşlik Hikâyesi' başlıklı yazısına

İçeriği Yazan: Raffi Hermon ARAKS, nam-ı diğer Raffi A. Hermonn(Doğrulanmamış) Zaman: Per, 24/06/2010 - 10:23

Sayın Fatma Özkaya hanımefendi, sevgili DOST diyebileceğim insan...

Böylesi hikâyeleri dinleyebilmiş, hafızasında saklayabilmiş ve bunları anlatmaya gerek duyabilen insanlara tereddütsüz 'DOST' denilebilir zira...

Bununla birlikte, böylesi hikayelerin çok olduğunu ama yarım kalmış olanların da hayli çok olduğunu söyleyebilirim... Sizin hikâyenizde, bilmiyorum, inşallah öyle değildir, inanmak istemiyorum, ama daha benzeri çoğu hikâyede SON nasıl biter biliyor musunuz? O 'Kurtarıcı' amca evlerinden barklarından (hakikaten Allah razı olsun sağ salim bırakarak) uzaklaştırdıktan sonra, memleketteki varlıklarına bir güzel el koyar! Spielberg'in Scindler'in hikayesi filminde anlattığı gibi 'Olsun, bizler yine de - öyledir demiyorum illa, öyle olmuş olsa da - o amcalara teşekkür borçluyuz, zira bir Ermeni'yi kurtarmak, bir Ermeni ulusunu kurtarmak demektir, hunharca öldürmektense... Ama buna rağmen İNSAN gibi İNSAN birçok amcalar, kellelerini koltuklarına alarak ve TAMAMEN İNSANI duygularla, karşılıksız bir çok Ermeni yani Osmanlı torunlarından bir kısmını kurtarmıştır. Müsaadenizle bunları insan bir başka hatırlar ve saygı duyar... Saygılarımla

sevgili dostum

İçeriği Yazan: edmunddante Zaman: Per, 24/06/2010 - 22:25

sevgili dostum raffi;

sözleriniz bugün duyduğum en anlamlı sözlerdi. mutluluğunu tüm gün kalbimde taşıdım.hoşgörünüzden dolayı minnettarım.

bir türk yada bir ermeni olmaktan öte önem taşıyan bir şey var. pek çokları tarafından ihmal edilen bir şey. o da insan olmak. birbirimizi tanımak istemiyoruz. bundan çok korkuyoruz. eğer ki bir

ermeninde bizim gibi güldüğünü, hüznlendiğinde yüreğinin bizim gibi daraldığını ya da bizim gibi aşık olabileceğini bilirsek onu severiz diye korkuyoruz. oysa her şey o kadar benzer ki... acılarımızı unutmadık. birlikte yaşadığımız acılar yüreğimizde. kayıplarınız diyemiyorum. çünkü onlar bizimde kayıplarımız. kaybolan her insanla birlikte anadolu bir rengini daha kaybetti. oysa daha düne kadar burası hepimizin vatanıydı. bu hoşgörüsüzlük yüreğimi acıtıyor. çevremdeki insanlar hatırlamak yerine unutmayı tercih ediyor. böylesi daha kolay çünkü. oysa onlara yitenlerin nefes alan veren tıpkı bizim gibi kalp sahibi insanlar olduğunu anlatamıyorum. ancak bana gösterdiniz ki bir yerlerde düşündüklerimi anlayan ve bana destek veren birileri var. teşekkür ederim...

geçmişimin hikayesi

İçeriği Yazan: emel dülgeroğlu(Doğrulanmamış) Zaman: Cts, 12/02/2011 - 17:25

merhaba

sözü edilen hikayede adı geçen tüccar benim büyük büyük amcamdır.o zamanın en köklü sözü geçen ailesine mensubum.ve ailemin hikayesini kaleme alan sizlere teşekkür ederim

Emel Dülgeroğlu

[Sevgili Emel Hanım, İyi \[2\]](#)

İçeriği Yazan: edmunddante Zaman: Çar, 16/02/2011 - 07:44

Sevgili Emel Hanım,

İyi niyetiniz ve inceliğiniz için minnettarım. Bu geri dönüşlerin benim için önemini bilemezsiniz.

Çok teşekkürler.

Fatma

- [Tarih \[3\]](#)

Kaynak URL (16/05/2024 - 23:52 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/okur-makale/kardeslik-hikayesi>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/edmunddante>

[2] [#comment-4548](#)

[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>